

Az irányadó anticiklikus tőkepufferráta meghatározásának alapjául szolgáló módszertan és a ciklikus rendszerszintű pénzügyi kockázat kialakulását jelző kiegészítő indikátorok

Az anticiklikus tőkepuffer (countercyclical capital buffer, CCyB) alkalmazása 2016. január 1-től az Európai Unió (EU) minden tagállama, így Magyarország számára is kötelező. A magyar anticiklikus tőkepufferráta meghatározására kijelölt hatóság a Magyar Nemzeti Bank (továbbiakban MNB). Az MNB a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 33. § értelmében negyedévente a magyarországi kitétségekre vonatkozó anticiklikus tőkepufferráta meghatározásának alapjául szolgáló irányadó anticiklikus tőkepufferrátát állapít meg, illetve az irányadó pufferráta meghatározásának alapjául szolgáló módszertant közleményben teszi közzé.

Az EU-ban az anticiklikus tőkepuffer meghatározása közös sztenderdek mentén az ún. irányított mérlegelés (guided discretion) logikájára épül. A CRD IV¹ 135. cikke az Európai Rendszerkockázati Testületet (European Systemic Risk Board, ESRB) hatalmazta fel a 136. cikk (2) bekezdésben előírt irányadó anticiklikus tőkepufferráta kiszámítására vonatkozó és a kijelölt nemzeti hatóságoknak szóló iránymutatás kiadására. A CRD IV 135. cikke felhatalmazza továbbá az ESRB-t arra is, hogy iránymutatást adjon azokról a változókról, amelyek jelzik a túlzott hitelnövekedési időszakokhoz kapcsolódó rendszerszintű kockázat kialakulását a pénzügyi rendszerben.

Az anticiklikus tőkepufferráták meghatározására vonatkozó útmutatásról szóló ESRB/2014/1 ajánlás² a következő alpmódszertant javasolja. Egyrészt a standardizált hitel/GDP rés kiszámítására, vagyis a hitelállomány bruttó hazai termékre vetített százalékos értékének hosszú távú trendjétől való eltérésére ad javaslatot. Másrészt a standardizált hitel/GDP réstől függő tőkepufferráta (a továbbiakban standardizált tőkepufferráta) kiszámításának szabályát tartalmazza. A javasolt alpmódszertan harmadrészt azt ajánlja, hogy a nemzeti hatóság az alkalmazandó tőkepufferrátáról való döntés meghozatalakor vegyen figyelembe többféle, a ciklikus jellegű rendszerszintű pénzügyi kockázatok felépülését jelző kiegészítő indikátort is. Az ajánlás ezen indikátorok következő csoportjait nevesíti: ingatlanárak potenciális túlértékeltsége, hitelezés alakulása, külső egyensúlytalanság, banki mérlegek állapota, magánszektor adósságterhe, potenciálisan rosszul árazott kockázatok. Figyelembe vételre javasol továbbá valamilyen hitel/GDP rést, és az előbbi hat kategóriába tartozó mutatók egy részét összekapcsoló modellekből származó mutatókat is.

Az ESRB ajánlás ugyanakkor lehetővé teszi, hogy ettől az alpmódszertantól a nemzeti makroprudenciális hatóságok eltérjenek. Figyelembe véve az egyes országok pénzügyi közvetítőrendszerének speciális tulajdonságait a nemzeti hatóságok a standardizált hitel/GDP rés helyett saját kalibrálású, ún. addicionális hitel/GDP réstől saját szabály szerint függő irányadó

¹AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2013/36/EU IRÁNYELVE a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, 2013. június 26.

²AZ EURÓPAI RENDSZERKOCKÁZATI TESTÜLET AJÁNLÁSA az anticiklikus tőkepufferráták meghatározására vonatkozó útmutatásról (ERKT/2014/1)(2014/C 293/01), 2014. június 18.

tőkepufferrátát számíthatnak ki. Továbbá jelentős mozgástér van abban is, hogy a felelős nemzeti hatóságok pontosan milyen kiegészítő indikátorokat alkalmaznak, és azokat milyen formában veszik figyelembe az alkalmazandó tőkepufferrátáról való döntésük mérlegelése során.

A fentiek értelmében az irányadó tőkepufferráta az alkalmazandó tőkepufferráta meghatározásának fontos, de nem kizárólagos eleme. Mind a jogszabályi keretek, mind az ESRB ajánlása lehetővé teszi, hogy ezen alkalmazandó rátáról szóló döntés mérlegelése során a döntéshozók a pénzügyi közvetítőrendszer stabilitásához kapcsolódó bármely egyéb, fontosnak tartott tényezőt figyelembe vegyenek.

Az anticiklikus tőkepuffer felszabadítási módszertanának kialakításában még ennél is nagyobb szabadságot ad az ESRB ajánlás. A CCyB felszabadítása kétféle helyzetben, kétféle megfontolásból történhet meg. Ennek alapján megkülönböztethetünk azonnali felszabadítást és fokozatos felszabadítást.

Az ESRB konkrét javaslatokat alapvetően az *azonnali felszabadításra* fogalmaz meg. Három különböző mutatótípus használatát javasolja: (i) magas frekvenciájú (akár napi szintű) piaci változókat, (ii) a CCyB felépítéséhez használt, rövid távon jó előrejelzési képességgel rendelkező változókat, illetve (iii) a bankszektor veszteségeit vagy eszközminőségét tükröző mutatókat.

A *fokozatos felszabadítás* esetében inkább fogalmi meghatározást ad az ESRB. Jelzi azonban, hogy a felszabadításról szóló döntés esetén nagyobb hangsúly kerül a szabályozó diszkrecionális mérlegelési hatáskörére, mivel – különösen a fokozatos felszabadítás esetén – a döntést a pénzügyi rendszer állapotának komplex elemzésére kell alapozni.

Az ESRB által ajánlott standardizált hitel/GDP rés és a standardizált tőkepufferráta

Az ESRB ajánlása értelmében az alpmódszertan szerinti standardizált hitel/GDP réshez használt hitelállományba minden belföldről vagy külföldről nyújtott hitel beletartozik, amit hazai háztartások és hazai nem pénzügyi vállalatok vesznek igénybe, továbbá azok a hitelek is, amiket hazai pénzügyi intézmények nyújtanak külföldi háztartásoknak és külföldi nem pénzügyi vállalatoknak. Az ajánlott GDP érték a legutóbbi négy negyedév folyóáras nominális GDP-jének összege.

Az ESRB ajánlása a standardizált hitel/GDP részt a hitel/GDP idősorból Hodrick–Prescott-szűrő (HP-szűrő) használatával javasolja előállítani. Az ajánlott HP-szűrő egyoldali, egyváltozós, és 400 ezres simítási (λ) paraméterrel rendelkezik. Az ESRB módszertani háttér tanulmánya³ szerint a résmutató előállításához a hitel/GDP idősor összes elérhető adatát érdemes felhasználni.

Az ESRB ajánlása szerint a standardizált tőkepufferráta a standardizált hitel/GDP résből az alábbi szabály szerint adódik. A tőkepufferráta csak 2 százalékos standardizált hitel/GDP rés felett nagyobb nullánál méghozzá a rés függvényében lineárisan úgy, hogy 10 százalékos rés esetén

³ European Systemic Risk Board (2014): Operationalising the countercyclical capital buffer: indicator selection, threshold identification and calibration options. *European Systemic Risk Board, Occasional Paper 5.*

veszi fel a maximális 2,5 százalékos értéket. A standardizált tőkepufferráta végső értékét az előbbi számítás eredményének a negyed százalék többszöröseihez történő kerekítése adja meg.

A magyar addicionális hitel/GDP rész és az irányadó tőkepufferráta

A hazai pénzügyi közvetítés jellemzői több lényeges tulajdonságukban eltérnek az ESRB ajánlás fókuszában szereplő eurozóna országokéitól, ezért a standardizált hitel/GDP rész és a tőle függő standardizált tőkepufferráta helyett az MNB kialakította az egyváltozós, addicionális hitel/GDP rész és a tőle függő irányadó tőkepufferráta megállapításának módszertanát.

Először, az addicionális hitel/GDP rész hitelállománya egy szűkebb aggregátum lett: az összes hazai pénzügyi intézmény által a hazai és külföldi nem pénzügyi vállalatok és háztartások számára nyújtott hitelek állománya.⁴ Ennek oka, hogy az ESRB által javasolt hitelaggregátum Magyarországon túl tág a CCyB-szabályozással közvetlenül befolyásolható intézményi kör által nyújtott hitelekhez képest. A legnagyobb eltérést az jelenti, hogy az ESRB definíciója tartalmazza az anyavállalatok által hazai leányvállalataik számára nyújtott hitelek is, ami sok esetben korábban inkább tőkejuttatásnak, mint hitelnek volt minősíthető. Ezen állományok nagyságrendjének, besorolási nehézségeinek, illetve az anticiklikus tőkepuffer működési mechanizmusának figyelembe vételével az MNB az addicionális hitel/GDP részhez felhasznált hitelállományt a pénzügyi intézmények által nyújtott állományra szűkítette.

Másodszor, az addicionális hitel/GDP részhez a fenti hitelállomány árfolyamszűrt értékeit használtuk elsősorban annak érdekében, hogy a pénzügyi ciklusnál jóval változékonyabb árfolyammozgások ne vigyenek túl nagy ingadozást a hitel/GDP rész értékeibe. Az árfolyamszűrt adatokat úgy kaptuk, hogy a devizában fennálló hitelállományokat minden időpontban a 2015 első negyedévében megtörtént, a háztartási deviza jelzáloghitelekre vonatkozó konverziókor alkalmazott árfolyamokon számítottuk át forintra. Ezen árfolyam rögzítése biztosítja, hogy az árfolyamszűrt hitelállomány idősorába nem kerül törés a forintosítás időpontjában, ami a trend-rés felbontás kapcsán előnyös.

Harmadszor, az évesített GDP-hez a legutóbbi négy negyedév folyóáras, szezonálisan igazított nominális GDP-jének az összegét használtuk fel, amiben a szezonális igazítás jelent eltérést az ESRB ajánlásától.

Negyedszer, a trend-rés felbontáshoz megtartottuk az egyváltozós, 400 ezres simítási paraméterrel rendelkező HP-szűrő használatát, de az intuitívabb résértékek érdekében 1998 első negyedévéől kezdtük a szűrést úgy, hogy az első négy évben az egész idősorra (1998 első negyedévéől 2015 első negyedévéig) futtatott kétoldali HP-szűrésből adódó felbontást

⁴ A hitelállományi adatok az MNB által közölt, nemzetgazdaság pénzügyi számláinak adataiból származnak. Az addicionális hitel/GDP rész mutatóhoz felhasznált hitelaggregátum pontosan az alábbi tételekből áll. Háztartások esetén: ingatlanhitelek hitelintézetektől, fogyasztási és egyéb hitelek hitelintézetektől, ingatlanhitelek egyéb pénzügyi vállalatoktól, fogyasztási és egyéb hitelek egyéb pénzügyi vállalatoktól. Nem pénzügyi vállalatok esetén: hitelek hitelintézetektől, hitelek egyéb pénzügyi vállalatoktól, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok.

használtuk, és csak az azutáni időpontokra alkalmaztuk az egyoldali HP-szűrést. A magyar irányadó tőkepufferráta meghatározásának szabálya az ESRB ajánlásában szereplő, standardizált tőkepufferráta szabályától két vonatkozásban különbözik. Egyrészt, az irányadó tőkepufferráta az addicionális és nem a standardizált hitel/GDP réstől függ. Másrészt, az alsó küszöbértéket felemeltük 2 százalékról 4 százalékra, aminek két fő oka volt. Az egyik az, hogy az ESRB módszertani háttér tanulmányában használt optimalizációs eljárás 3,9 százalékot eredményez alsó küszöbértéknek a hazai adatok alapján. Ez azt jelenti, hogy a korábbi magyar tapasztalatok szerint a 3,9 százalékot meghaladó addicionális hitel/GDP rés jelzett olyan túlzott mértékű hitelezést, ami pénzügyi válsággal fenyegető rendszerszintű kockázatot is hordozott. A küszöbérték megemelésének másik oka az, hogy a jövőben a magyar pénzügyi rendszer mélyülése még várhatóan folytatódni fog, ami a hitel/GDP rés értékeit anélkül emelheti meg, hogy ez növekvő rendszerkockázatot jelentene.

A magyar kiegészítő indikátorok

Az addicionális hitel/GDP rés mellett a hazai sajátosságoknak megfelelő kiegészítő indikátorok figyelembe vétele által még pontosabb és részletesebb kép kapható a ciklikus rendszerszintű pénzügyi kockázatok alakulásáról és annak mögöttes folyamatairól. A hitel/GDP rés mutatók ugyanis nem tökéletes korai előrejelzői a pénzügyi válságoknak. Ezt mutatja egyrészt az, hogy egyes EU-tagállamok korábbi pénzügyi válságait megelőzően a hitel/GDP rések alacsonyak maradtak, vagyis nem jelezték időben a rendszerszintű pénzügyi kockázatok felépülését. Továbbá az sem garantált, hogy a hitel/GDP rések értékei egy következő, a korábbiaktól legalább részben eltérő tulajdonságokkal rendelkező pénzügyi válságot megelőzően is annyira megnőnek, hogy az a közelgő pénzügyi stresszhelyzetre való kellő mértékű figyelmeztetést jelentsen.

Az ESRB módszertani háttér tanulmánya az indikátorok széles körét értékelte az EU 28 tagállamának egyesített adatai alapján aszerint, hogy a múltbeli értékeik mennyire voltak képesek előre jelezni a múltbeli pénzügyi válságokat. Az MNB ezen módszertant alkalmazva, saját adatgyűjtés alapján más indikátorokat is bevonva és az eredmények érzékenységet tesztelve választotta ki a magyarországi kitétségekre vonatkozó anticiklikus tőkepufferráta meghatározásához figyelembe veendő kiegészítő indikátorokat. A kiválasztott magyar kiegészítő indikátorok összességében lefedik az ESRB által ajánlott első hat kategóriát. Ezeket az indikátorokat az MNB két csoportba osztotta, az egyikbe a pénzügyi rendszer túlfűtöttségét mérő indikátorok kerültek, a másikba pedig azok, amelyek a pénzügyi rendszer külső sokkokkal szembeni sérülékenységét mérik.

A túlfűtöttségi indikátorok:

- hitel/GDP rés mutatók különböző hiteldefiníciókkal (a standardizált és az addicionális hitel/GDP réshez felhasznált aggregátumok mellett a hazai hitelintézetek által a nem pénzügyi vállalatoknak és a háztartásoknak nyújtott hitelek aggregátuma), különböző

szektorális bontásokban (háztartásoknak nyújtott, nem pénzügyi vállalatoknak nyújtott, teljes), valamint árfolyamszűrt és árfolyamszűretlen hitelállományokkal számolva;

- Hosszú és szerzőtársai (2015)⁵ által kifejlesztett hitel/GDP rés;
- ingatlanár a háztartási jövedelem arányában;
- tőkeáttétel a bankszektorban;
- három hónapos referencia kamatláb;
- kamatspread;
- ROE a bankszektorban;
- bankszektor öt legnagyobb szereplőjének piaci részesedése;
- vállalati és háztartási hitel/GDP növekedési üteme.

A sérülékenységi indikátorok:

- ESRB módszertani háttér tanulmányában lévő globális hitelállományra vonatkozó hitel/GDP rés;
- háztartások adósságszolgálati terhei a rendelkezésre álló jövedelem arányában;
- GDP-arányos bruttó külső adósság;
- hitel-betét arány a hitelintézeti szektorban;
- devizahitel aránya a hazai pénzügyi intézmények által a háztartásoknak és nem pénzügyi vállalatoknak nyújtott hitelek állományában;
- devizahitel aránya az előző hitelállománynak a hazai nem pénzügyi vállalatok külföldről felvett hiteleivel megnövelt állományában;
- GDP-arányos folyó fizetési mérleg egyenleg;
- tőke megfelelési mutató a bankrendszerben.

Többváltozós hitel/GDP rés

Az MNB továbbá kiegészítő indikátorként kísért figyelemmel egy újonnan kifejlesztett hitel/GDP rés mutatót is. Ez egy, az addicionális hitel/GDP adatokon kifejlesztett többváltozós hitel/GDP rés, amely nemcsak a hitel/GDP arány historikus értékeit veszi figyelembe, hanem a gazdasági környezet alakulását is, mivel a hitel/GDP rés alakulását a makrogazdasági fundamentumokat leíró indikátorok bevonásával magyarázza. Ez a módszertani újítás pontosabb képet ad a ciklikus ingadozások alakulásáról, és az ezektől megtisztított idősor egy strukturálisan, közgazdasági összefüggéseiben értelmezhető trendet rajzol ki. Újdonság továbbá, hogy a többváltozós modell a lakossági és a vállalati hitelezést elkülönülten képes kezelni, mivel a hitelpiac ezen szegmenseit különböző törvényszerűségek jellemzik, mindegyikre a legjobban illeszkedő magyarázó változók illeszthetők. A végső, aggregált modellt a háztartási és a vállalati szegmens trend és ciklus folyamatainak összegzése adja.

⁵ Hosszú Zs., Körmendi Gy. és Mérő B. (2015): Egy és többváltozós szűrők a hitel/GDP rés alakulásának meghatározására. *MNB-tanulmányok* 118.

A többváltozós hitel/GDP rés alakulását a standardizált és az addicionális hitel/GDP rés mellett kiegészítő indikátorként kíséri figyelemmel az MNB. A tervek szerint egy tesztperiódus lezárultával a többváltozós módszertan a jelenlegi addicionális hitel/GDP részt meghatározó módszertan helyébe lép az irányadó tőkepufferráta meghatározásában.

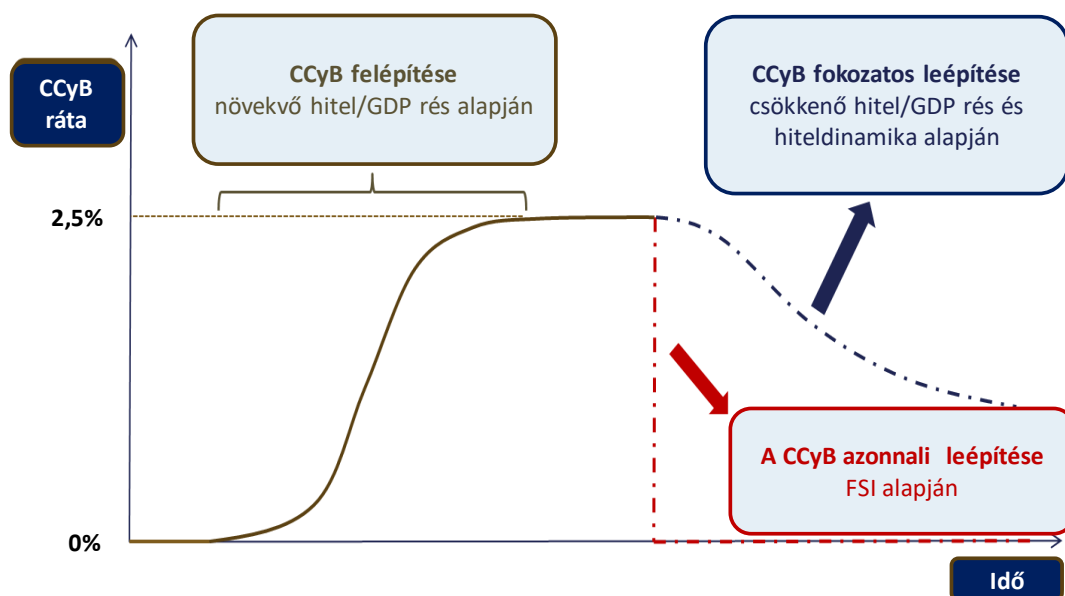
Az anticiklikus tőkepuffer felszabadítása

A tőkepuffer működése azon az elven nyugszik, mely szerint a ciklikus rendszerszintű kockázatok felépülésének időszakában a makroprudenciális hatóság a kockázatok szintjétől függő pótlólagos tőkekövetelmény megképzését írja elő a bankrendszer számára. Ezt válság esetén felszabadítja, amely a hitelezési képesség erősítésével mérsékelheti a hitelezési aktivitás válság következtében bekövetkező visszaesését. Amennyiben nem következik be válság, de a CCyB-ráta szintjét indokoltta tevő rendszerszintű kockázatok csökkennek, a makroprudenciális hatóság a kockázatok csökkenésének mértékétől függően alacsonyabb CCyB-ráta tartását írhatja elő.

A CCyB felszabadítására tehát kétfajta helyzetben lehet szükség:

1. *Azonnali felszabadítás:* Amennyiben pénzügyi válság következik be a makroprudenciális hatóság az anticiklikus tőkepufferráta előírt szintjét egy lépésben nullára csökkenti.
2. *Fokozatos felszabadítás:* Ha nem következik be válság, de a rendszerszintű kockázatok tartós csökkenése figyelhető meg, a makroprudenciális hatóság a kockázatok csökkenésének mértékével arányban fokozatosan csökkenti a pufferráta előírt szintjét.

1. ábra: Az azonnali és a fokozatos felszabadítás elvi sémája

Azonnali felszabadítás

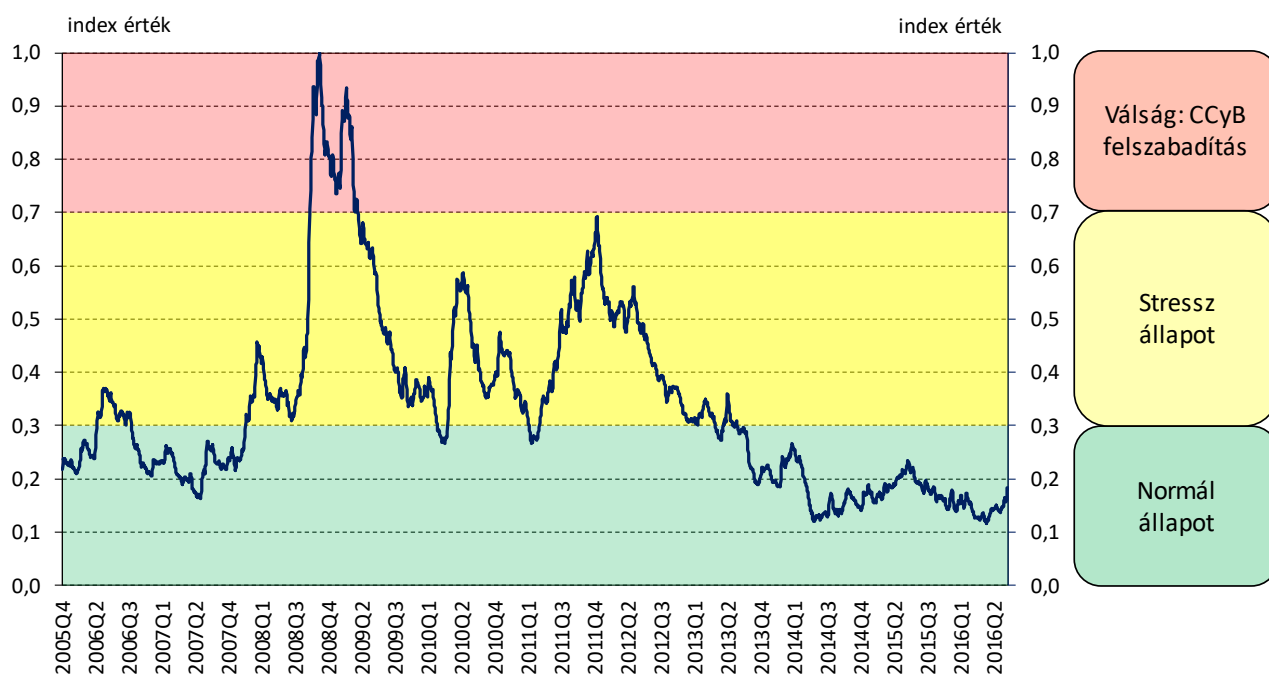
Az azonnali felszabadítás alkalmazásával a szabályozó nullára csökkenti az előírt anticiklikus tőkepufferráta szintjét. Feladata válság esetén a banki veszteségek fedezése, illetve a hitelezési aktivitás fenntartása. A döntés időzítését ezért attól teszi függővé az MNB, hogy a pénzügyi

rendszer stressz szintje mikor lépi át azt a határt, amikortól válsághelyzetről beszélhetünk. A döntés során kiemelt szerepet kap a hatóság diszkrecionális mérlegelő jogköre, mivel a felszabadításról szóló döntés során figyelembe kell venni azt a komplex gazdasági helyzetet, amely a pénzügyi rendszer megemelkedett stressz szintjében képeződik le.

A stressz szint mérésére a *Faktor alapú Stressz Indexet (FSI)*⁶ használja az MNB. Ez egy, a pénzügyi rendszer fundamentumait hatékonyan megragadó, gyors reagálású stressz indikátor, mely úgy lett megalkotva, hogy a pénzügyi rendszer egyes alpiacait együttesen tekintve, az együttmozgások figyelembe vételével mutassa a pénzügyi rendszer aktuális stressz szintjét.

Az anticiklikus tőkepuffer azonnali felszabadításáról az FSI aktuális értékeit figyelembe véve hoz döntést a makroprudenciális hatóság. Amennyiben ez átlép egy, az index historikus értékei alapján kalibrált küszöbértéket, a mutató pénzügyi válságot jelez. Az alábbi ábra szemlélteti a kalibráció eredményét és az FSI historikus értékeit. Az FSI jelzése esetén az MNB a gazdasági környezet fundamentumaira kiterjedő részletes elemzést készít, és a PST ennek tükrében hozza meg döntését.

2. ábra: Az FSI historikus értékei és az azonnali felszabadítási javaslat lehetséges küszöbértéke

Fokozatos felszabadítás

A fokozatos felszabadítás alkalmazására akkor kerülhet sor, ha az anticiklikus tőkepuffer megképzésére indokot adó rendszerszintű kockázatok csökkennek. Alkalmazásával a szabályozó fokozatosan csökkenti az előírt tőkepufferráta szintjét.

⁶ Az FSI módszertanának részletes leírásához lásd: Szendrei Tibor, Varga Katalin (2017): A Factor Based Index of Systemic Stress in the Financial System, MNB Working Papers 9.

Amennyiben a ciklikus rendszerszintű kockázatok tartósan csökkenő pályán vannak, és a felépítési indikátorok – elsősorban a hitel/GDP rés – által indokolt, irányadó anticiklikus tőkepufferráta szint az aktuálisan érvényben lévő alkalmazott tőkepufferráta alá csökken, az indokoltta teheti, hogy az alkalmazandó anticiklikus tőkepufferráta mérséklődjön. A fokozatos felszabadítás esetében körültekintően kell eljárnia a döntéshozóknak, mivel fennáll a veszélye annak, hogy épp egy pénzügyi válság előtt csökkenti a tőkepuffert – és ezáltal a bankrendszer sokkálló képességét. A fokozatos felszabadításról szóló döntést ezért egy, a gazdaság és a hitelezési ciklus aktuális állapotát megragadó fundamentális elemzés alapján szükséges meghozni.

Az anticiklikus tőkepuffer fokozatos felszabadítása esetén két típusú kockázatot kell minimalizálni:

- i. A téves felszabadítást, amikor a rendszerszintű kockázatok alakulása már középtávon magasabb anticiklikus tőkepufferrátát indokolna – amit azonban a tőkepuffer normál ügymenetben történő felépítésének időkölsége miatt problémás lehet 12 hónapon belül újra megemelni.
- ii. A korai felszabadítást, amikor válság közeli gazdasági környezetben dönt a hatóság a fokozatos felszabadítás mellett, pedig középtávon akár azonnali felszabadításra is szükség lehet.

A fenti kockázatok miatt indokolt a fokozatos felszabadítást olyan minimumfeltételekhez kötni, melyek figyelembe veszik azok megvalósulásának költségeit. A következő minimumfeltételek közül az első három a (i) téves felszabadítás kockázatát minimalizálja, míg a negyedik a (ii) korai felszabadítás kockázatát:

1. A nominális hitelaggregátum (a *hazai pénzügyi intézmények által közvetített teljes árfolyamszűrt nominális hitelaggregátuma*) növekedési üteme a döntést megelőző 3 negyedévben folyamatos csökkenést mutat.
2. Az irányadó anticiklikus tőkepufferráta négy negyedévvvel korábbi értéke alacsonyabb, mint az aktuálisan a hitelintézetek által alkalmazandó anticiklikus tőkepufferráta.
3. Az irányadó anticiklikus tőkepufferráta a legutolsó 4 negyedévben egyik negyedévben sem emelkedett az előző negyedévhez képest.
4. Az azonnali felszabadításhoz használt indikátor, az FSI szintje nem jelez szokásos mértéken felüli rendszerszintű kockázatot, tehát nem haladja meg az előre meghatározott küszöbértéket a döntést megelőző három hónap során.

Amennyiben ezek a minimumfeltételek teljesülnek, a makroprudenciális hatóság elemzést készít a pénzügyi rendszer fundamentális állapotáról, és ennek tükrében fontolja meg a fokozatos felszabadítást. Ha a tőkepuffer fokozatos felszabadítása indokolt, annak maximális mértéke a tőkepuffer felépítési indikátorai által indokolt anticiklikus tőkepufferráta a döntést 12 hónappal megelőző szintje és az aktuálisan alkalmazandó anticiklikus tőkepufferráta különbsége lehet – ezzel is figyelembe véve a tőkepuffer felépítésének időkölségét.

Az MNB által alkalmazott módszertan fejlesztése

Az MNB az irányadó anticiklikus tőkepufferráta meghatározásának módszertanát, valamint az alkalmazandó rátáról szóló döntés meghozatalát támogató kiegészítő indikátorokat és módszertanokat évente felülvizsgálja és folyamatosan fejleszti. Az anticiklikus tőkepuffer nemzetközileg is új szabályozói eszköz, amelynek használatáról és hatásáról folyamatosan gyűlnek a tapasztalatok. Az MNB ezeket az ismereteket, legjobb gyakorlatokat folyamatosan követi és elemzéseivel, kutatásaival maga is igyekszik azokat bővíteni.